PIŞMIŞ KELE

Sayı 513
100.000 TL
KEMİK KAFALI MAGAZİN

VAH YAVRUM, NE DE ŞEKER!.. AHAHAH, KIYAMAM BEN SANA! AYOL NOOLDUN SEN, UF MU OLDUN?..

ŞORMA TEYZESİ, BİZ DE ŞİMDİ MAHKEMEDEN GELİYORUZ. ÜÇ YIL İSTİYOLAR! AMAN ALLAH BETERİNDEN SAKLASIN. NELERİ VAR DAHA, ORDA GÖRDÜM DE... KÜÇÜCÜK KÜÇÜCÜK...

fıştıklı Yorum

Zalak Mahmut

Efenim, Türkiya oldukça çetrefilli bir kavşağa gelmiş görünüyor, mevcut politikacılar maalesef mes'elelere bir hal çaresi bulmaktan fersah fersah uzaktalar efenime söyliyeyim?Bir tek sayın Çiller didiniyor amma kaç para, milletin umurunda deyil. Millet " Biz uçuruma sürüklenmek istiyoruz", diye tutturmuş. Nuh diyor, peygamber demiyor. Efenim siyasetçi dediğiniz dürüst olacak, halkın memleketin çıkarlarını kendi çıkarlarının üstünde tutacak. Böyle geçiş dönemlerinda halkin pek tanımadığı bir takim cevval liderler çıkarak siyaset sahnesinde yıldız gibi pırıl pırıl parlar. Efenime söyliyim. Naçizane şu Mahmut kulunuza bir destek verseniz, bir el atsanız da, ne bileyim, tepeden şöyle bir partinin başına oturtsanız fena mı olur diyorum. Düzgün bir aile hayatım var efenime söyliyim. Eşimle oğlumla hakça yaşıyoruz. Parada pulda gözüm yok. Evdi arabaydı, mobilyasıydı, buzdolabı efenim fritöz vs. umurumda deyil. Varsa yoksa vatan millet habitat... Bana tam yetki verilse, bütçe elime bırakılsa, amma önüne gelen nereye harcadım diye sormasa, ben hakça, adaletle dağıtsam ne varsa. Kendime üç aldıysam fakire beş versem; hatta kendime iki alsam, onlara altı versem, veya üçe beş daha münasip galiba... Her ne ise, bu önemli deyil. Emelim budur, maksat memleket kurtulsun...

Bütün olup bitenden sonra, hâlâ uyutuluyor muyuz? Beklenen "İstanbul Depremi" karşısında, yetkililerin takındıkları esrarengiz tavır kafaları karıştırıyor! Başbakan tutarsız açıklamalar yapıyor, valilik nedense "gizli" genelgeler yolluyor! Yoksa "Deprem gizlenmezse, insanlar kurtulur." diye mi korkuluyor!

Aşırı alışverişin, tüketim çılgınlığın "Prozak" benzeri bir ilaçla önlenebileceği bildirildi!

Avrupa Birliğine üyeliğimiz, gün geçtikçe kafamızı daha fazla kurcalamaya başladı!

Türkiye'deki işsizlerin sayısı milyonlarla ifade edilirken, bakıyoruz, öte yandan çocuk işçilerin sayısı da milyonları bulmuş. Evet, bizim işverenimize yakışan da budur. Büyüklerin istekleri bitmez çünkü : yemek isterler, pantalon-gömlek isterler, kira ödemek isterler, elektrik-su-yakacak parası ödemek isterler. Kirlenmiş bir dünyadır onlarınki. Halbuki çocuk dünyası bir başkadır. Onlar daha hoş birşeylerin peşindedirler : oyuncak, uçurtma, ciklet, gofret (çukulata değil, o biraz pahalı) düşünürler. Haftalıklarıyla ya top, forma filan almaya koşarlar ya karate degileri. Eh bu tip şeyler de karşılanamayacak masraflar doğurmaz. Ayrıca çocuklar işleri bittimiydi oynamaya koşarlar, öğlen paydoslarında yada akşam iş çıkışlarında. Ne biraraya gelip haklarını aramaya çalışırlar ne sosyal güvenlik peşinde koşarlar ne de toplanıp miting filan yaparlar. Böylece önemli bir olay çıkmaz. Bu, ülkenin geleceği açısından en hayırlısıdır. Analar babalar evde otursun. Çocuklar çalışsın. Yalnız bir nokta varki çok mühim. Analar babalar aşırı istekleri için ufacık çocukları zorlamasın, o pırıl pırıl beyinleri, yürekleri pislemesin ... Çocukların başına iş açmasın.

Dilek ÖZYOZGAT-Levent/İST.

İKİLİ GÖRÜŞMELER

Milletvekilleri için "Kıyak emeklilik" yasası, halktan gelen yoğun tepkiler üzerine ertelendi! Bir milletvekili: "Halkın, paramızda gözü var!" dedi!

Avrupa Birliği korkuttu! Kokoreç ve işkembeye yasak gelebilir.

Öğretmen istedikleri için yürüyüş yapan küçük çocuklar hakkında, 3 yıl hapis istemiyle dava açıldı!

Türkiye'ye döner dönmez hasımlarına cezaevi ve adliye koridorlarında düello çağrısı yapan Alaattin Çakıcı şimdi de iki bakanlığı birbirine düşürdü!

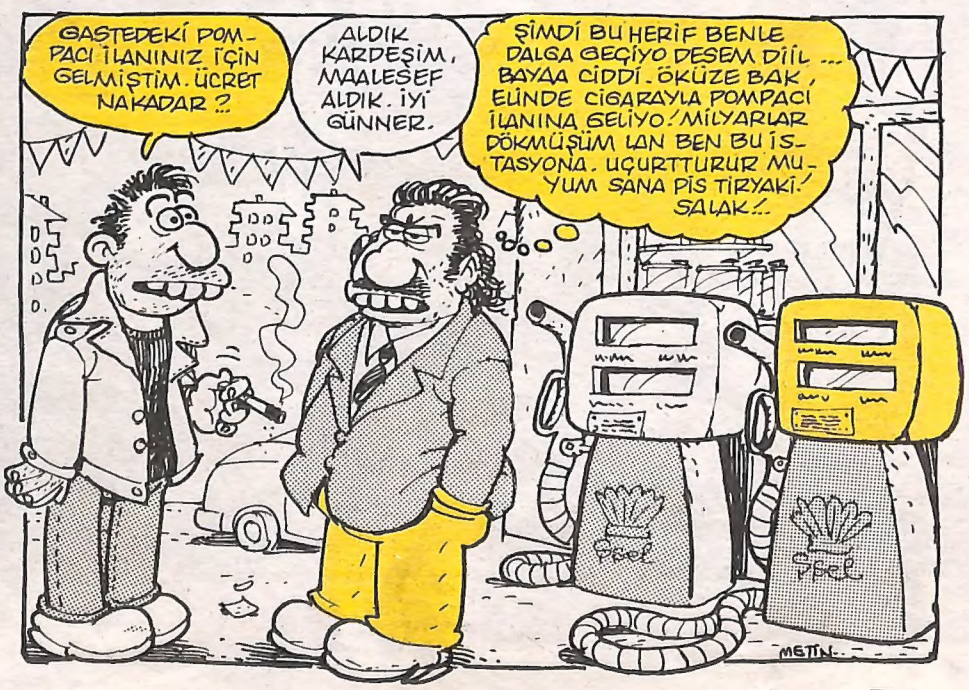

LONDON 96-21-03 ALTAY KAYNAR.

Cihangir Günlüğü

ERDOGAN DAĞLAR

DEVAMI 14. SAYFADA

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

KİNCİ HABİBE

Üf ya, çok zor bi durumdu, Abidin abinin durumu... Valla bak, ciddiyim. Allah her bi şeyi vermişti. Erkeklik bakımından killi, mıllı, bilekli, pazulu kapı gibi bi abimizdi. Yani, Herkez biliyo... Amma, gel gör ki bir oğlan çocuğunu esirgemişti ondan... Allahın bir işi işte... Tam 8, evet, sekiz tane kızı vardı...

Zavallı Rabia yengeyi de kıldan tüyden sebepler icat edip pata küte dövüp duruyordu. Aa.. Çok ayıp oluyo ama abi...

Billyo musunuz, deminki resimde Rabia yenge hamileydi üstelik yaa... Bu Abidin abi de yani töbe töbe lan, oha! Ya çocuğa bi şey olsa, di mi? Abidin nasıolsa yine kızdır hesabına pek iplemiyordu, ama bu sefer öniki den yurmuştu. Evet... Erkek bi bebek...

ÖLMEYE ÖLMEYE GELDİK

HİHOHAHA

DOĞUMEVİ

Amanın abiler, oğlan çocuk doğdu da bizim zavallı sekiz kızın durumunda bi değişiklik mi oldu sanki... Yoo, ne gezer... Zavallılar yine öyle aynen korkudan titreyip duruyorlardı... Abidin'se ağzı kulaklarında bütün gün çocuğuyla oynaşıp duruyordu.

HİHOHAHA!.. LEN NAMISSIZ BÜYÜYÜNGCE GIZLARA NAPPICAN BUNUNLANG HA, NAPICANG. HE HE HE HE. DE BAKIM. HE HE HE...

Mazallah, Görmemişin çocuğu olmuş, çekmiş şeyini koparmış hesabı olmasın da. Aman ha.. Allah korusun.

Abdurrahman biraz daa büyüdü (Abidin koydu bu ismi) Hayat bizim 8 kız için iyiceene çekilmez oldu...

ABDURRAHMAN SÜRAHİYİ KIRDI, BUBA.

BUBA, GÖZÜME ŞİŞEYLEN VURDU.

KAKASINI MASUSTAN BURAYA YAPIYO HEP BUBA.

DE GET LA İŞESSİNG SIÇSING

İŞİNGİZ NE EŞEK SÜRÜSÜ GİBİN GIZSIZGIZ EVDE SİLİNG SÜPÜRNG.

Ay hele kale direği olaraktan dikmesi yok mu yani... Kızları kudurtuyordu sinirden. Eh, dur bakalım, bu iş bir yerinden patlıyacaktı ya...

İlk isyan bayrağını kızların en büyüğü Habibe açtı... Açtı açmasına ama...

HEY NOOLUYOZ!.. YEMEKTEKİ BÜTÜN ETLER HEP ONA, HEP ONA. ACIH DA BİZE VİRİN, ANNE GIZ...

LAN AĞZINA ETTİĞİMİN SİDİKLİSİ! SANA MI GALDI LAN NİSYAN ETMEK HA! GALTAK, PARAYI BEN GAZANIYOM. KİME İSTERSEM ONGA VERİRİM.

Birr... Bu Habibe'nin gözlerine dikkat ettiniz mi, nebcim bakıyor... Aman abi... Bu kız birazdan bi intikam alicak ki yani... Daa fazlasını söylemiyim.

EN LAN BUBA BEN DE SANGA GÖSTERTMEZSEM AHA... ALACAAN OLSUN... BANA DA HABİBE DEMESİNGLER EH...

Günler geçip gidiyordu, ama Habibe olanları unutuyor muydu, ne gezer... Bilakis kini daa bi büyüyordu... Annecim.

HOHAHA! GÖSTERLANG MALINI HÖSAM ABİNGE DE ÖDÜ BOKUNGA GARIŞSING HEHEHÜ HOHO

HAHOHOHO...

BİZ GÖSTERSEK BİZİ KESERSİN. AMA O OLUNCA...

Habibe kurnaz kız günler geceler boyu durup dinlenmeden düşündü, kafayı tıkır tıkır çalıştırdı. Sonunda çok hain bi plan yaptı...

Bir gün babasını dışarı çıkarken kapıda durdurdu...

BUBA, ÇIKIYON MU? BİŞİY GONUSACAHTIM DİYOM Kİ GARDEŞİMİ SOKAĞA SALMASAK. ARTIK BÜYÜDÜ. ORTALIK KÖTÜ. BAŞINGA BİŞİY GELİR FELAN DA MAZALLAH...

AFFERİNG GIZIM. İŞTE BAH, ABULA DİDİİN NAH BEYLE OLURG. SOKAĞA NEYİN GÖNDERMEYİN. SİZE EMANET. GÖRİYİM HA. O BİZİMG SOYUMUZGU SÜRDÜRECEK.

Halbuki ev, sokaktan çok daha tehlikeliydi... Ah Abidin, naaptın sen ya! Hayatının en büyük hatasını yaptın. Biricik oğlunu 8 tane kızın ortasında bıraktın.

AY GIZ, ŞU ÇOCUĞA BAK, NE HOŞ...

GIZ HELE ŞU PAZULARA BAH. GÖĞÜSÜ DE PEK KİLLİ HA. NEFİS!

NEFİS Mİ?

GIZ İLAKİ BENİM DUDAĞIMI DA BOYA DİYİN AĞLIYOR... HA HA HA...

ABLA, BENİM DE MUAYYEN GÜNLERİM OLUCAK MI, HA?

Eh arada sırada kızlar Abdurrahman'ı kendi elbiselerinden giydirip oynatıyorlardı da pek tabii, başka ne olabilirdi ki. Yani abi, 8 kızın arasında belli bi şiy...

Her neyse işte... Yıllar... Yıllar geçti... Abdurrahman biraz daa büyüdü. Ardından içine bi sıkıntı gelip oturdu. Buralar ona dar gelmeye başlamıştı. O da naapsın, tahsil ayaklarına İstanbul'a tüydü. Gidiş o gidiş.

Evet, yıllar filan geçti dedikya... Derken bir gün Abdurrahman okumaya gittiği şehirden nefis sarışın bi genç kız olarak döndü. Ee, Habibe tabi hiç şaşırmadı. Sanki 40 yıllık kız kardeşi gelmiş gibi karşıladı. (Hain, n'olucak)

ABLACIM, BEN ABDURRAHMAN. HEPİNİZİ ÇOK ÖZLEDİM. ŞEY... GİRME-SEM. BABAM İŞTEN DÖNMEDEN BEN KAÇSAM.

AY, ÇOK NEFİS OLMUŞSUN GIZ. HOŞ-GELDİN.

Aah ah, esas olayı bilmiyorsunuz siz. Habibe'nin gerçek intikam saati... Şimdik gelmişti yaa...

BANA SORARSAN, BUBAMA DURUMU NEYİN AÇIKLAYIVER. AF DİLE. ANLAYIŞLI OLACAKTIR, GÖRECEKSİN ABDURRAHMAN SENİN Bİ GABAHATİN YOKKİNG... DABİYATIN BİR GANUNU BU, SENİN İÇİN DEN-EYLE GELİYOR. GARŞI GOYAMAN Kİ...

AMAN ABLA, BENİ KESER.

HEÇ Bİ ŞEYCİKLER DE YAPAMAZ. 8 DENE GIZIZ.

SEN BENİ DİNLE, GAL BURDA.

Akşamleyin.

İŞTE İNTİKAM, EVET...!

BUBA, BAH BAHALIM KİM GELDİ. BU KİM, BİL HA... SÖYLİYİM Mİ? ABDURRAHMAN BU!.

GAÇILLING DEYYOM ATLIYI CAAM

TUTMAYING

SEN KAÇ KIZ ABDURAHMAN!

Rezilliğin daniskası abi ya... Bundan sonrasını Habibe anlatsın. Beni karıştırmayın ya böyle işlere...

Ee, işte beyle beyle... Ondan sonra bubam, intihar neyin etmeğten vaz geçti. Anamın üstünge bi genç garı daha aldı. Hala erkeg evlat içing uğraşıp duruyur. Yeni annemgilden üç dene daha gız gardeşüm oldu...

Adları Hanife, Cemile, ummiye. Bubam hala erkeg evlat içing uğraşıp duruyur. Beyle işte. Sağlıcahlan galın, emmiler, amcalar...

ÜF YA, NASI YAPMIŞTIM O SEFER DE ERKEG OLMUŞTU. ŞÖYLE MİYDİ. Bİ DAKKA. LEN GARI GALDIR BAKEM Bİ BAÇAĞINI BEYLE...

Amca, sağdan sap... Dooru git... Hadi, anca gidersin...

AZ ÖTEYE GİTSENE OLUM. BABANIN MI BU ZİRVE? BAK HAALA! OLUM BAK DÖVERİM! ÇEKİL AZ!..

HAMİT ABİ, PİSLİK YAPMA! EN ZİRVEDE SEN DURUYON! BAK, ABİ DEMEM, KORUM Bİ TANE!.. YAV DÜŞCEM OOLUM, KAÇILSANA

ENG-METİN

DUR KIZ, KARNINIZI ONLARLA DOYURMAYIN. DAHA KARNIYARIK VAR, ET SOTE VAR, YAPRAK SARMA VAR. HEPSİNDEN GETİRCEM. BALLI BÖREK DE YAPTIM...

HAY SALAK KARI! ZAM GELECEK DİYE BİRAZ ÖTEBERİ STOKLADIK, BÜTÜN NEVALEYİ BU GECE ERİTMİŞ. MİSAFİR AĞIRLAMAK NEYİMİZE ULAN BİZİM?.

TEKİN ve KENAN

NİYE OLMASIN ABİ. KADINLAR ARTIK BİÇOK YERDE ÇALIŞABİLİYO. BU HANIMI KESECİ OLARAK İŞE ALDIKTAN SONRA İŞLER ON MİSLİ ARTTI...

BUNDAN SONRA SIRA BENİM..

ÖNCE BEN..

TEKİN ve ERDİ

KA! KARINIZ SİZİ ALDATIYOR.. BİR DOST...

İYİ Kİ DOLDURMUŞUM SABAH ŞUNU...

ÇOCUK KİTAPLARINI DA İHMAL ETMEMEK LAZIM ABİ... ONLARA DA MİNİK ÇATAPATLAR YERLEŞTİRİYORUZ. BİLİYOSUN KİTAP OKUMA ALIŞKANLIĞI KÜÇÜK YAŞLARDA BAŞLIYOR. SONRA NAAPSAN VAZGEÇİREMEZSİN OKUMAKTAN...

GAAA!..

PAAT!..

ZOMBİ

BEHİÇ ABİ ve METİN

Bİ DE ŞU TERÜĞİ DENİYELİM EFEM. BAKIN, EN ÇOK SATAN MODELİMİZ BU. EMİNİM ÇOK YAKIŞACAKTIR KENDİLERİNE.

IIH, PEK AĞMADI GİBİ. BAŞKA Bİ MODEL BAKSAK.

AY BEEY, UZATMA DA AL Bİ TANE. ALTI ÜSTÜ HALK ARASINDA DA ŞÖYLENDİĞİ GİBİ Bİ İT İŞTE.. O KADAR ŞIMARTMA...

TEKİN FARUK

DENİZE NİYE ATIYON PET ŞİŞEYİ ÖKÜZ GARI!.. Bİ PET ŞİŞE KAÇ YÜZYILDA ÇÜRÜYO... BİLİYON MU?.. DUR DAA, BAK EVDE NELER YAPCAM SANA...

AY! ÜHÛÛ!.. KAFACIIM!.. PİS, N'OOLCAK?.. NE HALE GETİRDİ SENİ BU ÇEVRECİLER... NASI KIYYON GÜL GİBİ KARINA, BET Bİ ŞİŞE İÇİN!..

METİN ve ERDO

GEÇMİŞİ ÇOK KARANLIK BİR HERİFTİR

HAY SKEYDIM ÖYLE İŞİ..! İYİ, PEKİ ANLIYORUM DA, YAANİ BENİM SABAHIN KÖRÜNDE KALKMAM BAĞZI ŞEYLERİ DEĞİŞTİRECEKSE, KAİNATA YENİ BİR YÖN VERECEKSE, ŞU KODUĞUMUN DÜNYASI Bİ DÜZENE GİRECEKSA TAMAM, OKEY, AMA NERDE?.. SOKİYİM BÖYLE İŞE...

ZRRRRRR

ALTAY KAYNA

ABİ HANGİ MEVSİM?.. HANGİ SONU? HANGİ İNDİRİM?.. HANGİ KAVRAM YERİNDE DURUYOR Kİ?..

BEHİÇ

Derya Sayın

KIRIŞIKLARI YOKEDEN İLAÇ BULUNDU!

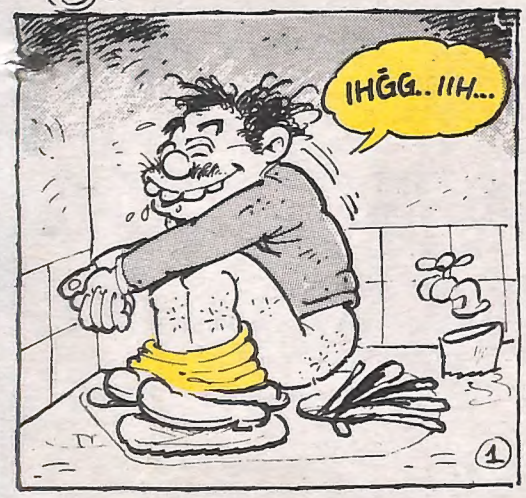

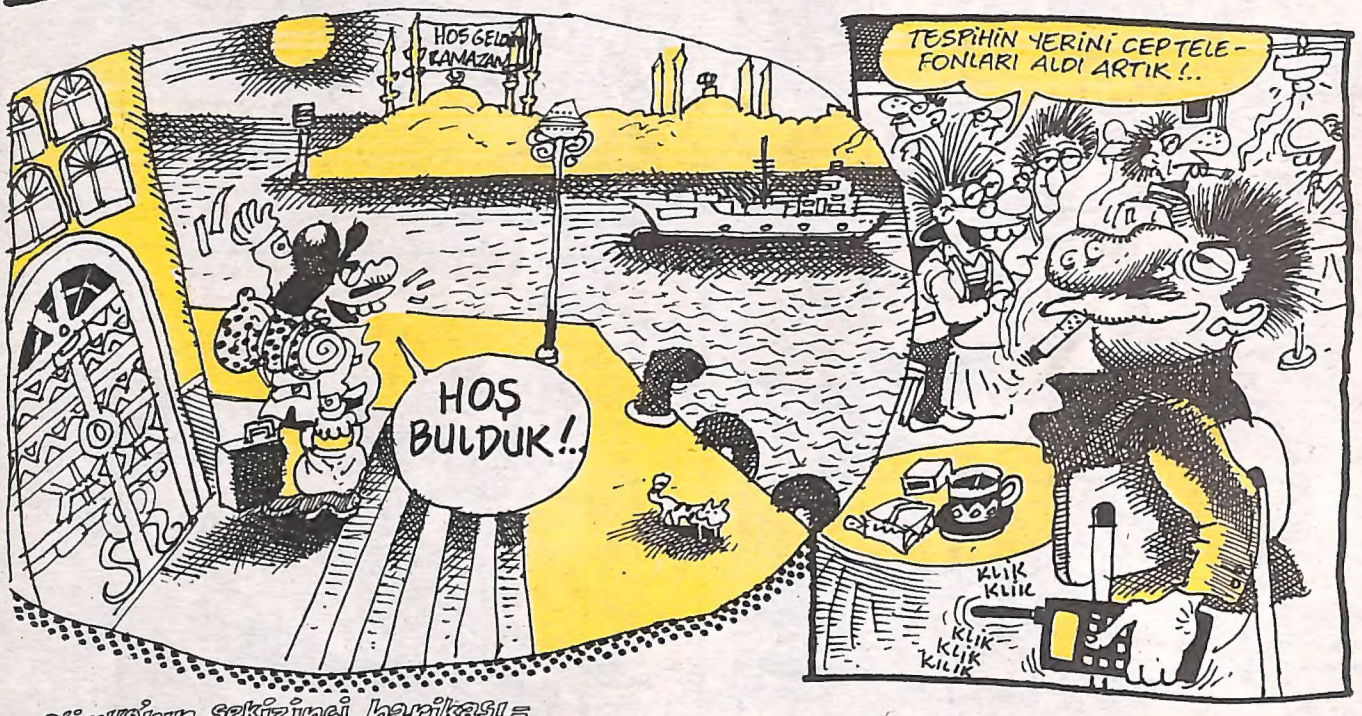

Dünyanın sekizinci harikası =

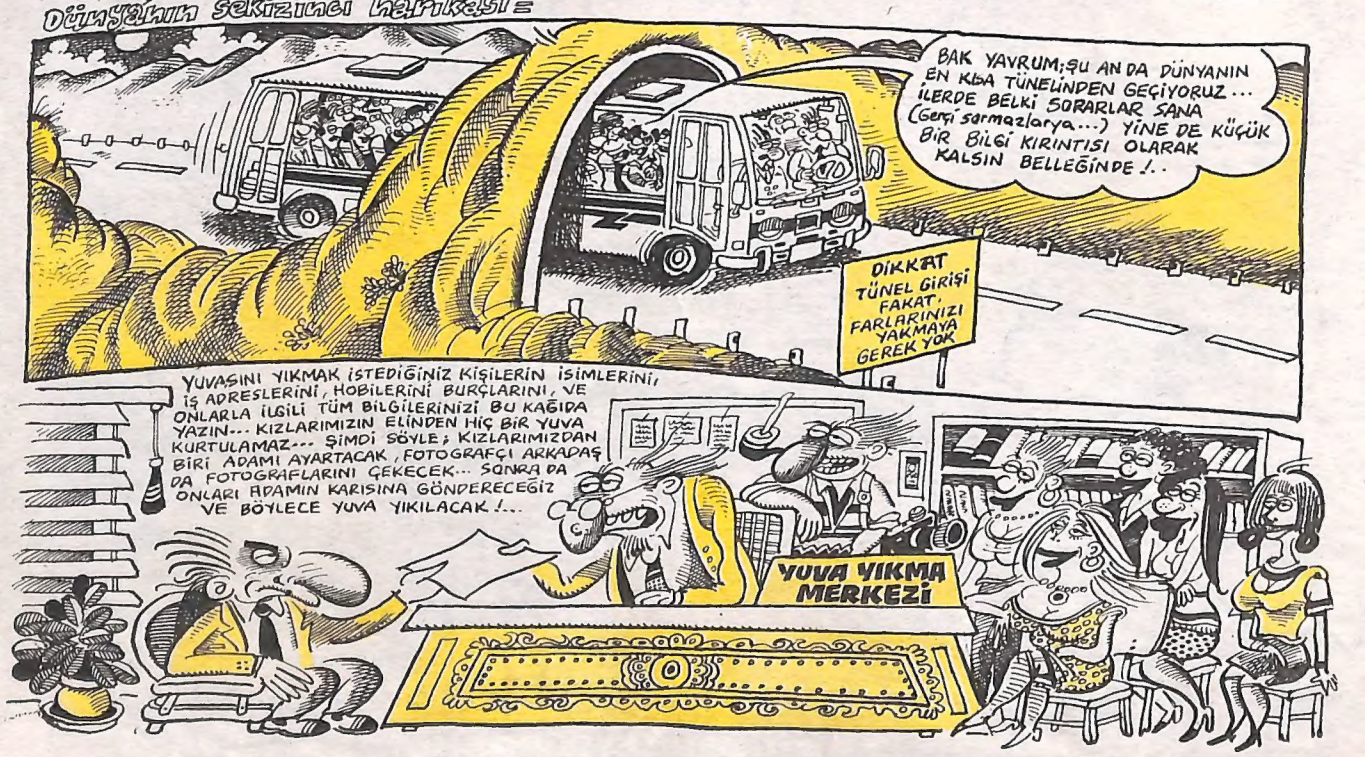

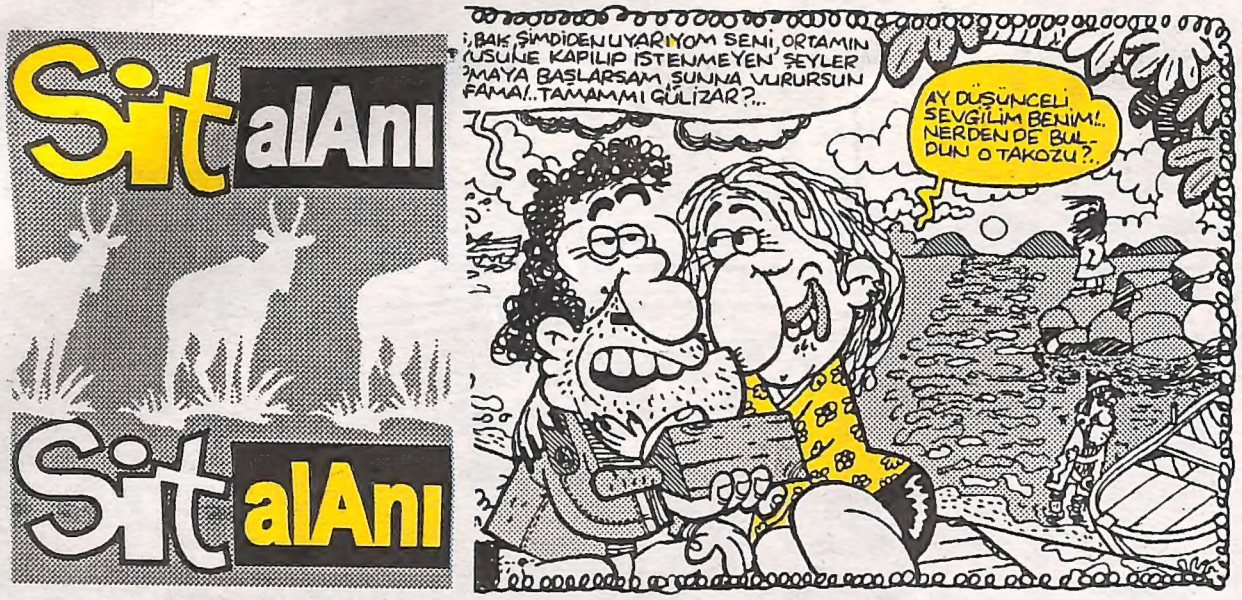

Köşeyi Çizerken

sekiz adet fanta,üç şi şe şarap,yetmiş iki bar dak su,kırkaltı çatal çoban salatası,altı di lim karpuz,yedi tane dondurma,bi porsiyon tavuk şiş,bi dilim pas ta,üç avuç çekirdek iki paket doritos cips sekiz tane balık yedi ğimi biliyormuydunuz?

HASAR TESPİT ÇALIŞMALARI:

(a l t a y k a y n a r)

ŞİİRSEL ANLATIM BOZUKLUKLARI:

YAV, NE SEVMİŞİM BEN BEE...
Akşam olunc ahep sen çöküyosun üstüme,
Şampuanının kokusu buram buram burnumda.
O şımarık ses tonun kulak mememde,
Sıcak nefesin ensemde, ruhumda, ciğerimde...
Evet malesef kabul ederim ki,
Boynu bükük ilişkimizin ağrı kesicisi de,
Antibiyotiği de sendin sultanım sen.
Ekmek arası kötü adam rollerinin saygıdeğer aktörü de,
Bendim bebeğim ben.
Bi ömürlük muhabbeti yidik bitirdik 69 solukda,
Orgazmlarla sıvalı odam kapım pencerem.
Son bişiy daha ekliyeyim müsadenlen
Ben yenilgiyi kabul etmişim be güzelim.
Sen kazanmışsın, ne olur ki...

YAA, İŞTE O GECE BEN...
İyi dinle bak, işte bu satırları, beni terk ettiğin gece lahmacuncudan aldığım iki boş pideyi sardığım sarı kağıdın üstüne mavi tükenmez kalemle ayran içip hıçkıra hıçkıra ağlarken yazdım. Ve bu satırlar o gece öyle büyük bi hüzüne şahit oldular ki benim acımı paylaşmak için, boyunlarını bükmüş kedi yavruları gibi, harf harf, hece hece sağa doğru yatmışlar, derdime, hüznüme ortak olmuşlar, ne kadar güzel ve bi o kadar da acı...

VEE İŞTE BEN!.. AŞK FİLMLERİNİN UNUTULMAZ SEYİRCİSİ...

Ufak bi resmin var bende,
Bi arkadaşının evinde çektirmişsin.
Üstünde çiçek motifli ince bi gömlek,
Sarı saçlarında güneşin titrek yansımaları vra.
Aslında ben olayın farkındayım, biliyorum.
Bu bakıp bakıp hüzünlendiğim fotoğraf,
Senin milyonlarca pozluk hayatından sadece bi kare.
Bana hediye etmişsin bu fotoğrafını,
Arkasına da yazmışsın "sevgiler, öpücükler" diye.
Ama hiç tanıyamamışsın beni.
Bilememişsin ne kadar saf bi adam olduğumu,
Düünememişsin her bakışımda,
O bana vermediğin sevgini ve öpücüklerini,
Çığlıklar atarak aradığımı, bulamadığımı.
Sonuç olarak ufak bi resmin var bende,
Kimbilir sen şu an nerdee, kimlerle...

ALTAY KAYNAR

HASBİ TEMBELER

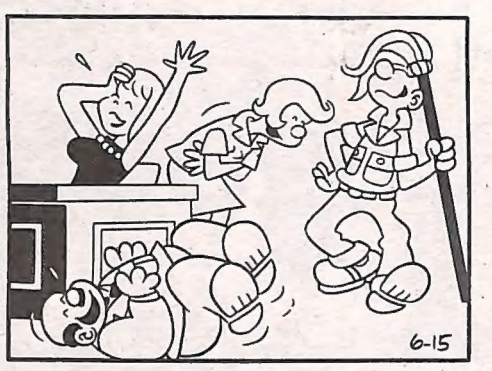

ZALAK MAHMUT

BİZ KİİM, ONLAR KİM?

Bizler bugüne bugün kainatın münakaşasız hakimleriyiz. Şeytan kulağına kurşun Merihden, Satürnden bir takım hecücmecüçler, hilkat garibeleri gelip de ışık tabancalarıyla gezegenimizi zaptetmedikçe hakimiyetimizi ilelebet idame ettireceğiz.

Bugüne kadar çeneme kilit vurdum. Ammaaaa artık taşı gediğine oturacağım. Hayvan milleti beşeri alemin kölesi olarak kalmıya mahkumdur. Ademoğlu fezada cirit atarken altı tane cılız bacağıyla kırıntı sürüklemeye savaşan karıncanın hali gülünçtür... Hadi dört bacağınla ekmeğe sarıldın, be adam arka bacakların havada daireler, müsellesler çiziyor bunu göremeyecek kadar kör müsün. Afedersiniz küçük suyumu döksem yedi ceddiniz akıntıya kapılır.

Kuş imlleti hakeza. "Pır" oraya "Pır" buraya. Kime bu cakalar beyim bu tafırdanmalar. Tabiri caiz ise kibrit bacaklarınızı futbolcu Römenige'nin bacaklarıyla mukayese kabil midir? Evcil hayvanatın yaltaklanmaları da ayan beyan gösteriyor ki bizlere muhtaçlar. Ben kendimi bir kediye okşatmak ihtiyacını kesin kes hissetmeeem!

NOT: Bu makalemin sayın merihlilerle hiçbir alakası yoktur. Gelirlerse başımızın üstünde yerleri vardır.

deniz KENARI

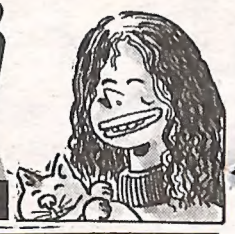

Çamze Deniz

Bugün kış mevsiminin en soğuk günlerinden biriydi. Ders yaptığımız sınıfı bastı kedi yavruları. Kimseye aldırmadan profesörün kürsünün önünden uygun pati yürüyüp geçtiler ve arka sıralara yerleşip ders boyunca mışıl mışıl uyudular. Onlardan biri olmadığımız için şanssızdık.

Dünyanın en kalabalık ve gürültülü kentlerinden birinde yaşıyorsanız, sessizliğe kavuştuğunuz anlarda yaşadığınızı kavramakta zorlanırsınız. İstanbulda "sessiz bir an" bir nevi ölüm gibi. Günün hemen her saatinde ses var. İnsan sesleri, olmadı araba ve sokak köpeklerinin sesleri. Dağılan okullardan dışarı, yarı - özgürlüğe akın eden saçı ve forması dağılmış yorgun ve neşeli çocukların bağırış çağırışları. Soğuğa ve zabıtalara karşı ekmek parası mücadelesi veren sokak satıcıların sesleri. Sürekli ve her ortamda yerli yersiz çalmakta sakınca görmeyen telefonların zilleri, birbirileriyle ulu orta kavga eden çiftlerin bağırış ve küfürleşmeleri. Hayallerin kırılmasıyla ortaya çıkan çıtırtılar iç çekişler, derin soluk alışlar, hıçkırıklar öksürükler çok yaşa iyi yaşalarla desteklenen hapşırıklar sigara yakarken çakılan kibritlerin alev almasıyla ortaya çıkan ses, kornalar, patinaj sesleri, yerdeki çamurlara basıp ansızın kayıp düşenlerin ahlayıp uflamaları. Bütün bunlarla, bu karmaşa içinde varolmaya alışıloyor demek ki. Başka bir varoluş biçimini düşünmek zor. İstanbul ses demek. Dünyanın başka büyük kentlerinde bile kolay kolay bu kadar çok merkeze rastlayamıyorsunuz. Oysa İstanbul'da bir yığın merkez var. Cumartesi günü Beylikdüzü, kentin en uç noktalarından biri mesela, tıklım tıklım. İnsan kaynıyor. Bilişim fuarı için gelen insanlar yolu tıkıyorlar ve yarım saat yolun tek bir noktasında bir santim ilerleyemeden bekliyorsunuz. Beş yıl önce aynı fuar küçük bir müzede yapılıyordu. Kimsenin aklına gelmiyordu gitmek. Ama beş yıl içinde bilişim sektörü tabir edilen sektör öyle bir pirim yaptı ki koskoca Beylikdüzü Tüyap alanında adım atacak yer yoktu. Fuar binasının her tarafından insan fışkırıyor. Çoğu genç. Alışverişe değil gezmeye geliyorlar. Meraktan. Katolog ve eşantiyon topluyorlar. Fuarı ziyaret eden Lüksemburglular filan çok şaşırıyor bu kalabalıklığa. Bir tanesi dayanamıyor patlıyor "Bütün Lüksemburg'u toplasan ancak bu kadar insan çıkar" diyor. Bana kalırsa çıkmaz bile.

Bu kadar çok yüz ve imgeyle içiçe, darmadağın sürdürülen bir yaşamdan kendi ıssızlığınıza nasıl atlayabilirsiniz? Bütün yollar reklam tabelalarıyla kaplı, daha çok tüket, şimdi tüket diye bağırıyorlar size. Kalabalığın bir parçası olma sürünün bir parçası ol.

Bugün çok soğuk bir gün gerçekten. Rüzgar kaygılar dışında herşeyi uçuruyor. Her soğukta içim burkuluyor. Bu kış çok zor geçecek, o kadar insanın soğukta evsiz kaldığını bilerek. Ders biterken bizim sınıfı terketmemizden rahatsız olup küçük başlarını ve boncuk gözlerini bize çeviren kediciklere bakıyorum. Sonra pencerinin önünde gökyüzüne savrulan kuru yapraklara. Soğuğun içinde bir anlama doğru ilerleyen kalabalığa. Adımlarımızdaki şartlı uyuma. Bir şair "Aşk bedenin efendisidir" demiş. Kalabalığa karışırken bedensizleşiyoruz Ama daha çok efendi beliriyor karşımızda. Hiçbiri aşk değil. Bu kez değil.

gamzedeniz@hotmail.com

Bu haftakiler

Shack diye bir grup

*Sevgili Merve, galiba artık direnemeyeceğim ve bir fotoğrafımı koyacağım. Beni ikna ettin. Ama sadece bir kerelik. Haftaya artık. O kadar meraka değmediğini görürsün herhalde.

BİR GECE DAHA

KEMAL APATAN

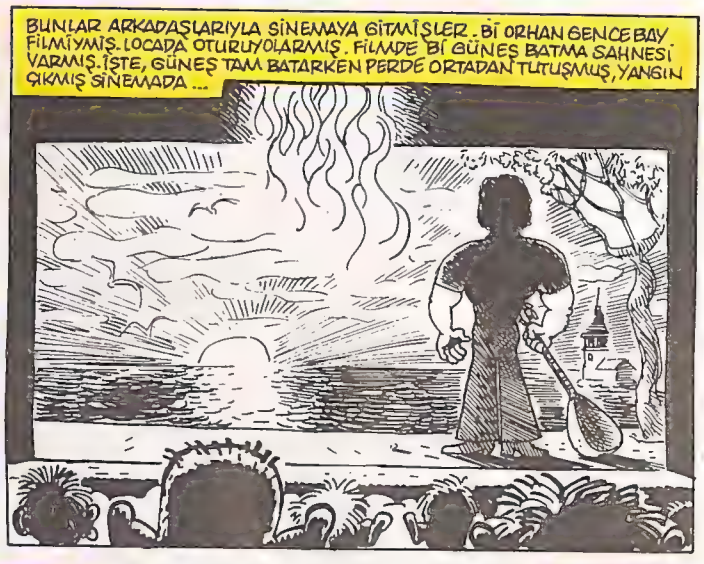

SOKAK FUDBOLU

Belüstü: Taştan kalelerde golün hangi yükseklikten kabul edileceği tartışmalıdır. Bu konuda en geçerli görüş "bel hizasıdır"..
Yokuşta maç: 6 'da devre 12' de biter maçlar şayet yokuş bir yerde oynanıyorsa yokuşun altında oynayan takım maça 6-0 galip başlar. Yani: kurallar koşullardan doğar.
Penaltı meraklıları: Akşamüstü eş, dost, arkadaş, kardeş toplanmış maç yapıyoruz abi! Tam hızımızı almışız, acaip çekişme var, elinde çanta, kravatlı yaşı bizden çok büyük bi abi (lavuk) "laap" diye dalıyor, maçı bozuyor. Artis!.. Alıyor eline topu. "Geç lan kaleye bi penaltı atıcam." At lan bok var. Artis abi paçaları sıvıyo atıyo, şidiyo! Siktir!

Dede ♥ TORUN

-Dede, ben milli oldum!..
-Nea!..
-Esastan! Yalan kandırmıyom bak
-N-nasıl? Ne diyon la! Bu yaşta?..
-İnan bana. Harika bir duygu bu!
-Neden? Niye? Anlat nerden çıktı bu heves?
-Hei! Navar yaa çok normal bu!
-Hkk! Ghhk!..
-Gi-gidiyom ben
-Dur dedi! "milli takım kampını ziyaret ettim.

Bİ GECE DAHA

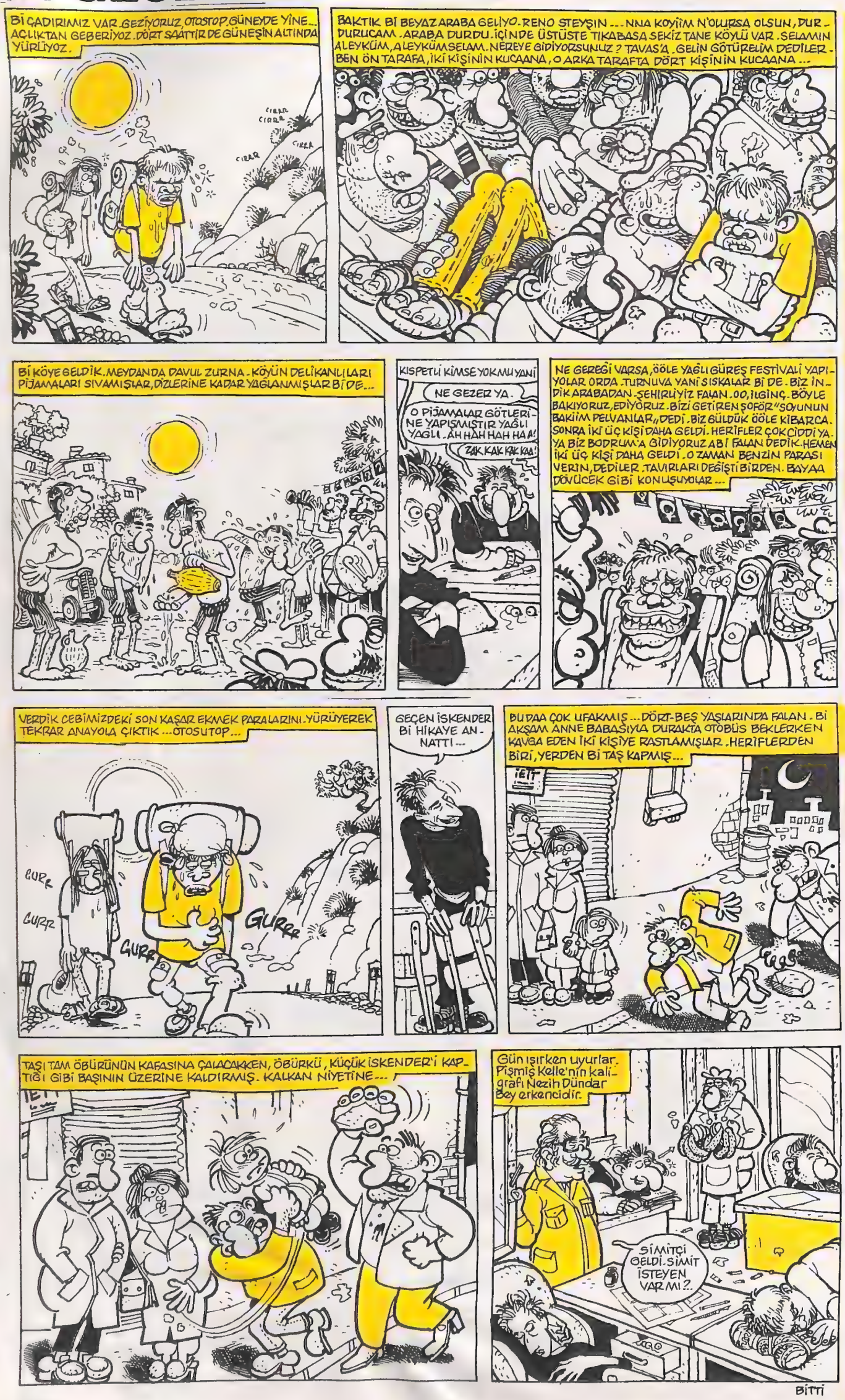

Tİ-Vİ SOHBETLERİNDEN

— Hoş geldin hayatım. Naabersin? Fıstıksın!.
— Ay biraz ağır bir işimiz: Çok yoruluyor insan helalen.
— Klasik bir soru. Abuk biraz. Ama bu işe ne zaman başladın sen?
— Çok çocuktum henüz. Tek çocuğum esasında. Ayilem filan tabii. Natürel olarak. Sağolsun babalarım.. Ay pardon Bambalar... yani işte. Baba yani..
— Ailenizde sanatla ilgilenen başka insanlar var mıydı? ya da hayvan filan.. Abuk oldu biraz ama.
— Halam iğneciydi.. Ailede başka hayvan yok zaten. Ay başka sanatçı.. Ben halamdan esinleştim.
— Bu şarkıcılık hikayesi nerdeng eldi aklına. Duyunov?
— Seçimle geldim bu işe ben. Manken, artist, jeneratör vs. gibi meslekler arasından bunu seçtim. Angaje ettim onu.
— Abuk olucak şimdi. Seni birileri destekledi heralde diil mi? Abuk olur yoksa..
— Sağolsun gazinocu ferudun abi dört ayak oldu bu işte.. önayak yani..
— Konservatuvar. Geçmişin de var senin. Abuk biraz.
— Tabiyi. Onsekiz sene tam. İyi bir temel oldu benim için. Görmediğim nota kalmadı. Alman notası, İngiliz sol anahtarı, Kıbrıs Rum kesimi. En güzel Avusturya.
— Nota biliyosun yani.. Amma da abuk..
— Henüz tam bilemem de.. Aralardaki çızıkları öğrendim öncelikle. Spagetti gibi olan hani.
— Sinemaya da bulaştın sen baya baya. Diil mi? Gud ivining.
— E var. filimlerim var birkaç kere. Kimdi o adam? Çok ünlü, televizyonda görüyoruz hep. Onunla bir filim çektim. İtalya'da Fellini var sonra. Sinemacı. Ha İtalya'da Marsel masteryol var artist. O koştu geldi çok refüze etti bana. Göklere çıkardı.
— Abuk oluyor ama, marcello mastoryanni mi bu dediğiniz? Yoksa Endi Varol'mu? falan!
— Marsel mostaryel. Halamın kızıyla evli çocuk. Daha filmi yok. Hemen ardından kaldığım otele fellini de geldi. Benim odama hemde. Ama ben İtalyadan ayrılalı on gün olmuştu maalesef.
— Yanılmıyorsam bir de bir yarışmada aldığınız abuk bir birincilik var. Yabancı bir ülkede.
— Türkiye'de "Aileler yarışıyor"dan bir birincilimiz var. Ailece.:
— Abuk olmazsa yaşınız?
— Ondokuz.
— Abuk oldu. Konservatuara kaç yaşında girdiniz? Biz mi?

Behiç Pek

MUHLİS BEY

BU MELMEKETTE BENİ TÜRKÇEMİ ELEŞKİRTECEK OLAN GÖRMEM!..

Yazan:Muhlis Beyğ

Şindi burularda adısını verip de kendisisini mehşur etmek istemediyim bir zat-ı ali var.Adısını velmek istediyim bir gazatada bir korner köşesisi var.Oracıkta yakalayıverdiyi bağzı yazarların ümüyünü sıkıveriyol.Yaptıklarısı Türkçe hatağlarısını yüzlerine şamaroğlusu kibi aracıkta patlatıveriyol.Adını velmek istemiyolum.Fakak sankili şu meteor üstüsünde Türkçe denilen kelimeyi birtek o biliyol.Yertoprak üstünde yaşayan biricik Türk sankili o.Birç çok ünlü yazarı paçasından tuttuyu kibi oracıkta eleştiriveliyol boydan boya veriştiriyol.Adı şey...Neysse...Adını velsem şinddi bana da yapışır, yakamı kurtalamam.Kalkar şindi bu an şu yazımda Türkçe hatağlarısı bulmuya kalkar.Imlağlarımı kurcalar, tümcelerimi tartaklar.Ha bir de kendisisine o şekil güveniyol ku.Sanırsam kalın dağları o yamaçlatmış.Adı Hak...yok... deyil...boşvel.Bem bu beyefendiyle Türkçe platformunun arasında teke tek kapışmaya hazırım.Yenilmyen pehlivana güneş doğmazmış.Gelsin Hakkı beyğ...ALsın bütüm kaynakçalarını, ansitlopodilerini, karşılaşalım.Kendisisine burudan bir sesleniş sesleniyolum.Haydi meydan.Hottiri!Ölle var mı bulmuşsunus büyük gasta yazallarını, parmağınızda bir dolama kibi oynatıyolsunuz.Gelin bakalımlım benlen şölle bir televizyom porgumasına çıkalım ikiniz.Otuzbeş milyon Türk'ün önünde dişe dişbaşa baş bir şovmen yapalım bakalımlım.Var mısınıs Hakkı bey.Siz varsınıs ama bem yokum...Benim o deyerli vakitlerimi bölle gibi bazı vaktim yok!Siz kendinis tartışın...Bem Türkçeme garantör kibi göveniyolum.Hıh!

MEKTUPLAŞMAT İSTEYEMLER

Otuz-kırk yaşlarısında esmer huylu, etten yanakları olan esmer bir gençim. İster erkek, ister kız, isterse kız da olsa bile olur. Yazışmak istiyolum. İstediyiniz yerde yazışabiliriz. Doya doya yazışalım.. İstter bizim evdde, ister sizin evdde. Not: Art niyet yoktul. Esmer kızlar terçihimdil. Yatakta da yazışabiliriz. Esmer bir gençim. Esmerim.

Cihangir Günlüğü

Erdogan DAĞLAR

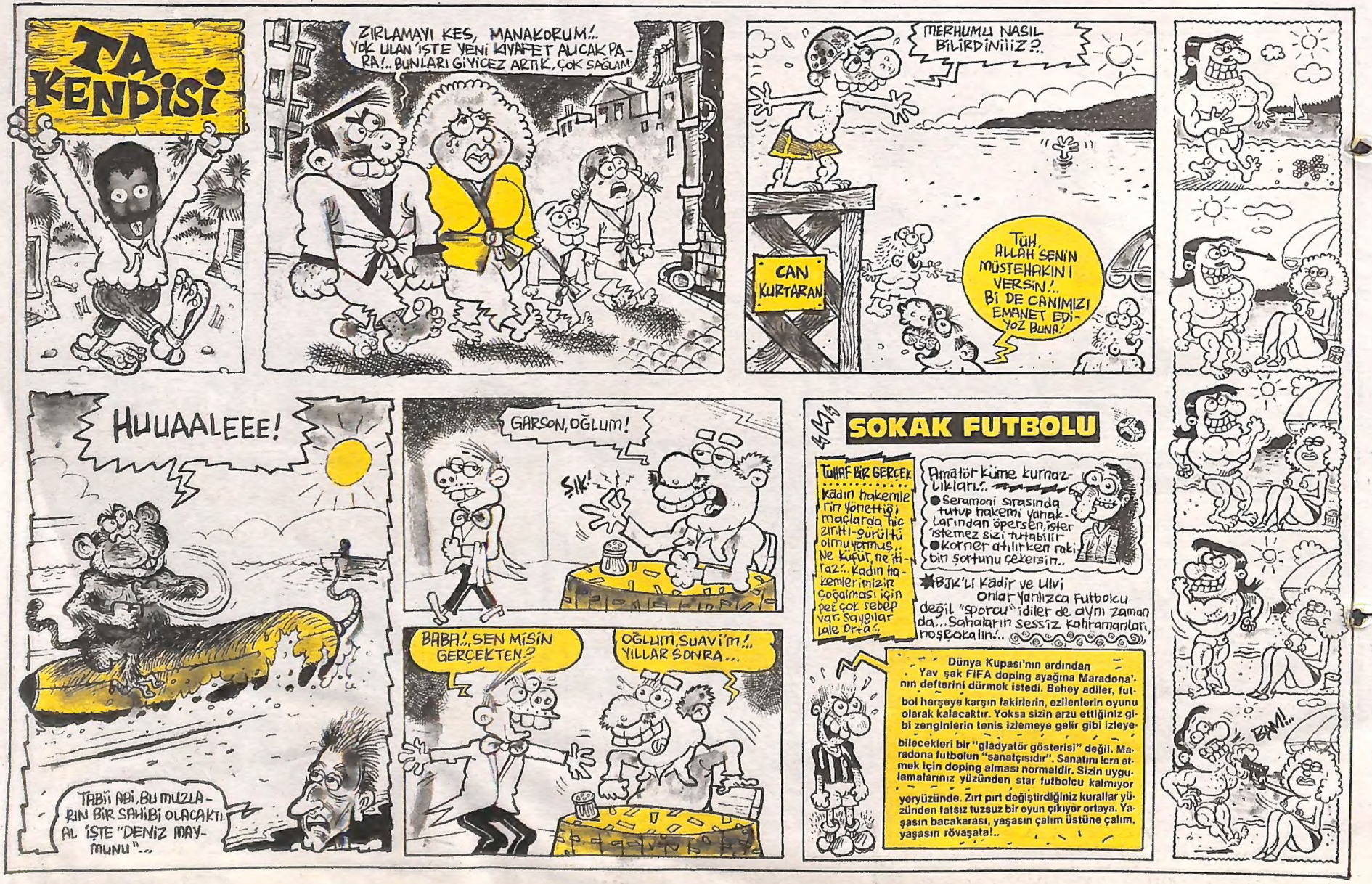

LEŞTİRİ

DOğURGAN LOKANTASı

Kızıl bir savaşın beyaz sürüngenleriydik. İkiz bir lobun araya sıkıştırılmış kara deliğini anahtar deliği niyetine kullanıyor, içerideki organların asla tükenmeyen antimünasebet ilişkilerine dikiz koyuyorduk. Dayanamayıp daldık içeri yeşil kırkayaklarımızla...

Buram buram lağım kokan işkembenin sifonunu çekip burun deliklerimizi son anda kurtarabildik. Er meydanı pankreasta kıçlarına kadar tıkıştırdıkları yağlarla tutunmaya çalışan güreşçilerine salak salak bakıp kanalizasyon borusu barsaklara ilerlemeye başladık...

Götten uzaklaştıkça azalan osuruk ve tıksırık seslerini sinemize zulalayıp dudakları göte benzeyenlere playback yaptırdık. Böbreklerin yanından geçerken, absorbeleyip ebelemesin diye çişlerimizi tutup sinemize çektik...

Kan denen bekaret sıvısı saniyede bin defa yürekteki yangını söndürmeye çalışıyor, büzük triplerindeki yürekse her seferinde evrensel nihilizmin ve de aşkın içine ediyordu...

Sönen lastiklerini akciğerle şişirdiğimiz dalak, adının verdiği salaklıkla oraya buraya çarpıyor, oraya buraya çarpamayan at gözlülerin tek düze yaşamlarını doğal bir hareket çekiyordu. Karaciğere nispet, ciğerci dükkanını omurilik soğanının yanında açan beyin, piyaz delisi bir beyinsiz olduğunu diğer bütün organlara gösteriyor, ucuna taktığı teslim bayrağıyla ortalıkta fink atan vücut kulpuysa Nirvana'ya ulaştığını zannedip durmadan boyut değiştiriyordu...

Malabadi Yazıtları, M.Ö. 1341

Ne lan bu, lokantanın giriş kapısına altın kakmayla kakalamışlar?!! Okuyup da içeri girene kadar iflahınız kesiliyor...

Lokantadan içeri girdiğinizde, garson müsvetteki bütün iki bacakların, üzerlerine geçirdikleri iç organ kostümüyle bacak kisvesinden çıkıp pedal kisvesine büründüklerini görüyoruz. Dönerek yanımıza geldiklerinde, üzerinde duran her şeyi yere koyup ahşap masayı yalamaya başlıyorlar. Cila tazeleme denen bu işlem yaklaşık 2.5 dakika sürüyor ve ağzında tüy biten dillere göz yaşı döktürüyor... Aaa, YETER ULAN YALADIĞINIZ!!! Neyse efenim, işi fazla uzatan garsonları dillerinden tutup salona fırlatıyor, sofra duasına başlıyoruz... Dua bittiği anda şef garson yanımızda bitiyor...

Şimdi bi de bu çıktı başımıza: Herif kendi dilini gırtlağına sokup koca bir malak dilini ağzına tıkıştırmış. Başını öne arkaya, sağa sola hareket ettirerek yeni diliyle kendinden kısaların saçlarını jöleliyor. Diğer bir yandan da, Slovakça ve Türkçe konuşarak, dil bilmeyenlerle dalga geçiyor. Şimdi de yanımıza gelmiş, bizden masayı boşaltmamızı rica ediyor. Neymiş efendim, bu masanın layıkıyla yalanıp ağzımıza layık hale getirilmesi gerekiyormuş. Politikacı mıyız lan biz, YAVŞAK!!! Herifi dilinden tutup duvara çalayım diyorum. Ama nafile, herifçioğlunun değil ki dil... Elimde kaldı işte!.. Iyyy vıcık vıcık bi de!.. Öpsem mi acaba?..

Siparişlerimiz günün diğer öğününe ancak yetişebildi. Bu arada saydım, bütün masalar 9 farklı müşteri prototipi eskittiler. Anlayacağınız periyod müptelalığı burada da had safhada. İlk gelen sipariş "günün çorbası" adı altında bir kusmuk suyu nektarı. Limon bulunmadığından, üzerine sidik fışkırtılmış. Höpürdettiğinizde sidiğin asidi damağınızı yakıp kavruuyor, ama nedense dile bir şey olmuyor. Alt ve üst damaklar tamamen eridiğinden, ağzıma elimi sokup beynimi ve diğer organlarımı rahatça dışarı çıkarıyor, tekrar yerine koyabiliyorum. Hmm, nefis nefis! Bu yap boz oyunu çok hoşuma gitti. Üstelik organlar da dışarı çıkıp gün yüzü gördüler. Fena mı oldu yani? Bakın bakın, nasıl da rahatça nefes alabiliyorlar artık... Bi dakka, bi dakka!..

Kalp nefes alma işini fazla abarttı galiba... Çekilin çekilin!.. Ben doktor... değilim. Ama sahibiyim onun. Nasıl da teklıyor kalbi salağın!..

Kulunçlarına vurup kana tekrar pompalamasına yardımcı oluyorum. Yardımcı olduğum için kendime teşekkür ediyorum. Minnettarım kendime. İki doğurdum kendimi. Yeniden yarattım kendimi... Mene gözlü ay balam... O dedi, yoğ yoğ...

Ulan iki dakika yılışalım dedik, hesabı getirdiler hemen. Daha durun bakalım. Önce bi takım taklavatı toplayıp yerlerine koyalım. Hay Allah belanızı!.. Sidik torbamın üzerine bastınız bile!.. Ne biçim gümledi! Çişim mişim de gelmez artık!.. Eee içtiklerimizi nerede zulalayacağız şimdi?.. Klozet mi taktıralım, pisuvar mı kiralayalım bu yaştan sonra?!

Kenan YAŞAR

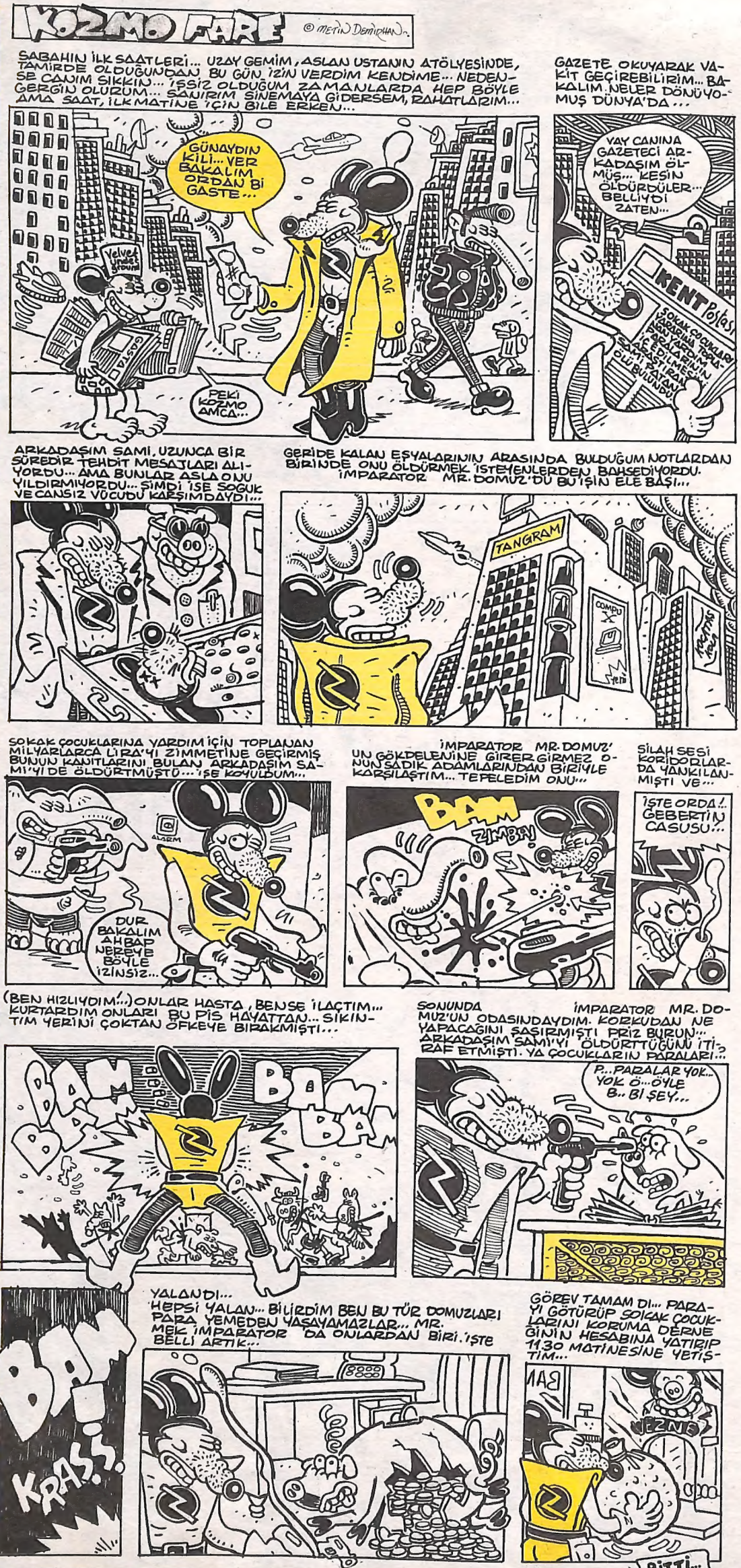

SAHİBİ:MİLLİYET GAZETECİLİK A.Ş. ADINA KEMAL KINACI
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:EREN GÜVENER
ADRES:PROF.KAZIM İSMAİL GÜRKAN CAD.NO:10 34430 CAĞALOĞLU/İSTANBUL
MİZAH YÖNETMENİ:ENGİN ERGÖNÜLTAŞ
TEL: 513 55 81
24 Aralık 1999

ZALİM ŞEVKİ

ŞEVKİ ABİ, KENDİM Bİ VANTROLOĞUM. SÜNNET DÜĞÜNLERİNDE FİLAN ŞU KUKLAYLA BERABER SAHNEYE ÇIKIYODUM.. ABİ AYLARDIR HİÇ Bİ DÜĞÜNDEN ÇAĞIRMADILAR.. İŞŞİZLİK İŞŞİZLİK ÇOK FECİ BİŞİİ.. HERŞEYİMİ SATTIM.. ARTIK BİŞEYİM KALMADI...
BU KUKLAYI DA SATMAK ZORUNDAYIM. ŞİMDİK NAAPICAM ABİ.. ONA DA FECİ ALIŞTIM.. O, BENİM OĞLUM SAYILIR. ŞEVKİ ABİ HAYATTA ONDAN BAŞKA HİÇ Bİ KİMSEM YOK...
LAN NERDE Bİ ACIKLI VAZİYET VARSA BİZİ BULUR ANASINI SATİİM... BİZ DE BURADA DERT BABASI OLDUK...
ABİ ŞU DURUMA BEN NASI DAYANICAM..?
BENİ BIRAKMA BENİ BIRAKMA! NOOLUR BENİ SATMA!..

ADAM MI ŞEEDİYOSUN LAN ONUN YERİNE DE SEN KONUŞUYOSUN VA!

LAN PEZEMENK! BİZİMLEN KAFA MI BULUYOSUN, İŞİMİZ GÜCÜMÜZ VAR. BIKTIM LAN BU BEŞ PARASIZ MÜŞTERİLERDEN, ADAM SİNİR ETMEYİN LAN!..
BABAMA BAARMA AMCA NOOLUR...

SENDE HİÇ İNSANLIK YOK MU LAN ŞEVKİ!.. GÖRMÜYOR MUSUN ÇOCUK NE BİÇİM AĞLIYO...HİÇ ADAMA OĞLUNUN ÖNÜNDE HAKARET EDİLİR Mİ LAN TERBİYESİZ ADİ!..
MANYAK OLMA OĞLUM KELEK,O KUKLA!

BANANE KUKLA MUKLA ANLAMAM ONUN DA CANI VAR...

NE İYİ AMCALAR VAR Dİ Mİ BABA...
ANAM BEN SİZE BAKARIM, BURDA KALIN. HEP BERABER OTURURUZ...

AMCA, SENLEN NE GÜZEL OYUNLAR OYNARIZ Dİ Mİ? SEN HANGİ OYUNLARI BİLİYOSUN...
ANAM BEN KÜÇÜKKEN ÇIRAK OLARAK GECELERE KADAR ÇALIŞIRDIM HİÇ SOKAKLARDA OYNAMADIM... PEK FAZLA OYUN BİLMİYORUM...

BANA BÜTÜN SORUNLARINI ANLATIRSIN AMCA, SENLEN HEP DERTLEŞİRİZ Dİ Mİ?..
AH ANAM.. AMCASININ SORUNLARIYLADA İLGİLENİRMİŞ CANIM...

AKŞAMA NE GETİRİM SANA..?
BEN BİŞİİ İSTEMEM AMA, BABAMA Bİ UFAK RAKI, BİRAZDA BEYAZ PEYNİR GETİR. UNUTMA EMİ KELEK AMCA...
LAN ADİ. BARİM ŞU KUKLANA SÖYLETTE BİZİM İÇİN DE BİŞİLER GETİRTSİN...

LAN BU SAATE KADAR İŞTEN GELMESİ LAZIMDI. BU ÇOCUĞUN BAŞINA BİŞİ GELMİŞ OLMASIN...
GİDİP Bİ BAKALIM MI?..

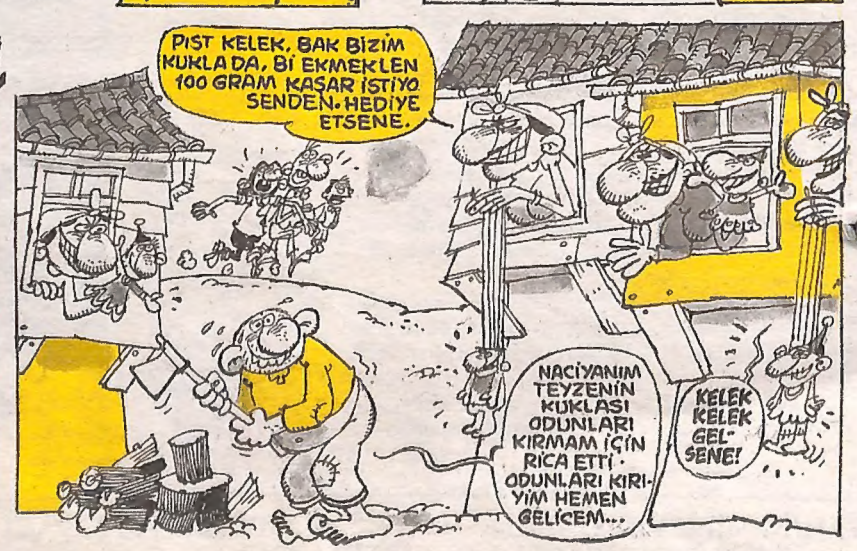
PİST KELEK, BAK BİZİM KUKLA DA, Bİ EKMEKLEN 100 GRAM KAŞAR İSTİYO SENDEN. HEDİYE ETSENE.
NACİYANIM TEYZENİN KUKLASI ODUNLARI KIRMAM İÇİN RİCA ETTİ. ODUNLARI KIRIYİM HEMEN GELİCEM...
KELEK KELEK GEL-SENE!